

בע"ח (ירושלים) 49707-05-15 - רונאל פישר נ' מדינת ישראל - מח"ש

בע"ח (ירושלים) 49707-05-15 - רונאל פישר ואח' נ' מדינת ישראל - מח"שמחוזי ירושלים

בע"ח (ירושלים) 49707-05-15

1. רונאל פישר (עציר)

באמצעות בא כוחו עו"ד פרופ' רון שפירא

2. רות דוד

באמצעות בא כוחה עו"ד נחשון שוחט

3. יאיר ביטון

באמצעות בא כוחו עו"ד אסף גולן

נגד

מדינת ישראל - מח"ש

באמצעות ב"כ עו"ד קרן אלטמן ועו"ד ליאורה נהון

בית המשפט המחוזי בירושלים

[02.06.2015]

כבוד השופט כרמי מוסק

החלטה

הרקע לבקשה

1. לפניי בקשה מטעמו של מבקש 1 (להלן: "פישר") שהוא נאשם 2 בכתב האישום שהוגש לבית משפט זה,

שכותרתה: "בקשה להורות לתובע להתיר לעיין בחומר חקירה" על פי סעי' 74(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח

משולב), תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק").

2. הסעד המבוקש מבית המשפט הוא להורות למשיבה להעמיד לעיונו של המבקש את חומר החקירה בעניינו, בצירוף

הצהרת התביעה כי החומר הועבר אל המבקש במלואו, וכן למסור לעיון המבקש את פרטי חומר החקירה שפורטו

באופן ספציפי בבקשה. כן התבקש בית המשפט להורות למאשימה לתמלל את קלטות החקירות שביצעה ולהעביר

את התמלולים לידי המבקש(פישר).

3. כנגד פישר ושישה נאשמים נוספים הוגש כתב אישום העוסק בעבירות שונות, כאשר למבקש יוחסו מספר עבירות

בפרשיות של לקיחת שוחד, גילוי בהפרת חובה, מרמה והפרת אמונים, קבלת נכסים שהושגו בפשע, שיבוש מהלכי

משפט, הלבנת הון וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

4. כתב האישום מפרט שנים עשר אישומים המכונים בכתב האישום גם פרשיות, ובכל אישום מפורטת מסכת עובדתית מסוימת כאשר פישר ונאשם נוסף בשם ערן מלכה (להלן: "מלכה") נוטלים חלק עיקרי במסכת העובדות והאישומים.
5. כתב האישום הוגש לבית המשפט ביום 14.5.15 ויחד איתו הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים כנגד פישר ומלכה, ובקשה נוספת כאשר לתנאי השחרור של נאשמת 3, רות דוד (להלן: "דוד").
6. לבקשה זו שלפני הצטרפו גם דוד ונאשם נוסף בשם יאיר ביטון (להלן: "ביטון").
טענות המבקשים
7. פישר מעלה בבקשתו מספר טעמים, כדלקמן:
א. בעת הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים הורה בית המשפט כי על המאשימה למסור לנאשמים את חומר החקירה עד ליום 17.5.15.
ב. חלק מהותי מחומר החקירה לא נמסר עד היום.
ג. הנאשם פישר אינו יכול להיערך למתן תשובה לכתב האישום, או למועד ההקראה שנקבע ליום 8.6.15. כך גם הוא אינו יכול להיערך להמשך הדיון שנקבע בבקשה למעצרו עד תום ההליכים ביום 10.6.15.
ד. זכויותיו הבסיסיות ביותר של פישר מופרות בידי המאשימה, כך שהוא אינו יכול לטעון באופן אפקטיבי לגבי המעצר, הוא אינו יכול להתגונן בפני האישומים שכן הוא אינו יכול להתעמת עם חומר הראיות שהוגש נגדו.
8. הבקשה מפרטת את חומר הראיות לגבי טוען פישר כי הוא קיים בידי המאשימה אך לא נמסר לו עד היום, או שנמסר באופן חלקי תוך שמושמטים או מוסתרים חלקים מחומר הראיות.
9. בפרט מתייחס פישר לחומר החקירה הנוגע להודעות שמסר מלכה. נטען כי הודעות מלכה הועברו באופן חלקי או חסר. פישר דורש כי כל הודעות מלכה יועברו אליו, לרבות הקלטת חקירותיו, וכי אלה יועברו באופן מלא.
10. עוד טוען פישר, כי לאחר הגשת כתב האישום המשיכה המאשימה בחקירת עדים, לרבות מלכה, בנושאים הקשורים לפרשיות שבכתב האישום. בעת הדיון התמקד בא כוחו המלומד של פישר, פרופ' רון שפירא, בעיקר בהודעות שמסר או מוסר מלכה לאחר הגשת כתב האישום, וזאת לאור הסכמה עקרונית שבין המאשימה למלכה שהאחרון יהיה עד מדינה.
11. בהקשר זה טוען פישר, כי מדובר במצב בלתי אפשרי מבחינתו, שהרי הוגש נגדו כתב אישום ויחד עם זאת נמשכת החקירה; העד המרכזי כנגדו בעתיד, ככל הנראה, ממשיך ומוסר הודעות, ופישר אינו יכול לנהל הגנתו מבלי שכל חומר החקירה יהיה בידו.
12. פישר טוען עוד, כי אין כל "חסיון" על חומר ראיות זה, הן לגבי ההודעות שמסר מלכה לפני הגשת כתב האישום והן לגבי הודעות שהוא או עדים אחרים מוסרים לאחר הגשת כתב האישום.
13. פישר טוען, כי המאשימה רשאית לערוך הסדר טיעון או הסכם עד מדינה עם מלכה, אך לא ניתן להסתיר ממנו את חומר החקירה שמוסר מלכה, או להתנות את גילוי לפישר בהסכמתו של מלכה.
14. עוד נטען בבקשה, כי עדותו של מלכה הקשורה לפישר או לנאשמים אחרים, או הקשורה לטענות מלכה כי בוצעו מעשים דומים לאלה המפורטים בכתב האישום היא רלבנטית להגנתו של פישר, ונוגעת גם לאמינותו של מלכה, ועל כן מהווה הדבר חומר חקירה.
15. בהמשך הבקשה פורטו מסמכים ספציפיים המאזכרים בחומרי החקירה, אך לא נמסרו עד היום על פי הנטען בבקשה, לרבות תיעוד חקירות שהוקלטו, תיעוד עדות עדת המדינה ותמלול החקירות שהוקלטו.
16. הנאשמת רות דוד ביקשה להצטרף לבקשה. בבקשתה נטען, כי בא כוחה פנה בכתב מספר פעמים למאשימה וביקש הבהרות בנוגע לחומרי חקירה חסרים, כמו הודעות שמופיעות בתוכן העניינים של רשימת חומרי החקירה אך לא הועברו. כמו כן, ביקש לדעת האם ישנן הודעות נוספות של מלכה שנגבו לאחר הגשת כתב האישום ולא הועברו להגנה. נטען, כי המאשימה הודיעה בשיחה טלפונית שאכן קיימים חומרי חקירה כאמור ובכוונת המאשימה לפעול כדי להוציא תעודת חיסיון לגביהם.
17. דוד טוענת, כי מחד הוגש כתב אישום ומכאן שהחקירה הסתיימה, ומנגד אין חולק כי החקירה נמשכת באותם עניינים ממש בהם עוסק כתב האישום. עוד נטען, כי אין כל בסיס חוקי לכך שהמאשימה אינה מעבירה להגנה את חומרי החקירה, נוכח הגשת כתב האישום.
18. במהלך הדיון טען והדגיש פרופ' שפירא, כי לא יעלה על הדעת מצב בו המאשימה גובה הודעות ממלכה ומסכימה איתו כי בשלב זה, ועד שלא ייחתם עמו הסכם עד המדינה, הודעות אלו תהיינה חסויות בפני הנאשמים האחרים. מצב זה פוגע באפשרות הנאשמים לדעת מהו חומר החקירה המלא, מהן הראיות העומדות כנגדם או לזכותם, כך שבאופן ממשי הנאשמים אינם יכולים להגיב לכתב האישום או לנהל את הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים.

19. עוד נטען מטעמו של פישר, כי לא הוצאה תעודת חיסיון, לא נטען מתי תוצא תעודת החיסיון ואז מהי העילה לחיסיון המבוקש. במצב דברים זה לא ניתן להתנות על האמור בסעיף 74 לחוק, ובכל מקרה הטענה כי מתנהל משא ומתן עם הנאשם מלכה אינה יכולה לשמש שיקול לאי מסירת חומר החקירה לנאשמים.
20. לטענת פישר, אמנם ניתן להמשיך בחקירה גם לאחר הגשת כתב האישום, אך זאת במקרים מיוחדים, כאשר אירעו התפתחויות או עלה דבר חדש, אולם בענייננו אין כל חדש שכן עניינו של מלכה ורצונו להיות עד מדינה היו ידועים זה מכבר.
21. עוד טען עו"ד שפירא, כי רשימת חומר החקירה לוקה בחסר, שכן אין בצידה הצהרה שמדובר בכל חומרי החקירה וברור כי הרשימה אינה כוללת את כל חומרי החקירה.
22. ב"כ רות דוד, עו"ד שוחט, הצטרף לטענותיו של עו"ד שפירא והוסיף, כי הייתה פנייה לעריכת שימוע לנאשמת דוד אולם פנייה זו לא נענתה. עוד הוסיף וטען, כי הגשת כתב האישום מהווה את "קו פרשת המים", כאשר יש לאפשר לנאשמים לקבל את חומרי החקירה, והאינטרס המרכזי היום הוא הבטחת זכות הנאשמים להליך הוגן. עוד טען, כי לא ניתן להגיש "כתב אישום לשיעורין" או להוציא תעודת חיסיון עבור חומרי חקירה הנמצאים בהתהוות. לטענתו, אין מדובר כלל ב"השלמת חקירה" אלא בהמשכה או בחקירה בכיוונים נוספים אחרים. לדבריו, כל ההודעות שמסר מלכה או שמוסר כיום הם חלק מחומר החקירה, ואלה אמורות להימסר לידי הנאשמים. לפיכך סבר, כי מאחר שהחקירה נמשכת, לא היה מקום להגיש את כתב האישום.
23. ב"כ ביטון, עו"ד גולן, הצטרף לטענות שהעלו עו"ד שפירא ועו"ד שוחט. עו"ד גולן סבר, כי יש להגיש לעיון בית המשפט את ההסכמים שנחתמו עם מלכה כבר עתה, ולאחר שבית המשפט יעיין בהם, יכריע אם יש מקום להעבירם כבר עתה לעיון הנאשמים כמו גם את חומרי החקירה שלא הועברו לעיונם עד כה. עו"ד גולן הפנה להנחיות היועמ"ש, לפיהן יש לתעד משא ומתן עם אדם לקראת הסכם עד מדינה, וטען כי תיעוד זה הנו חלק מחומרי החקירה. לטעמו, הסכם עד המדינה והמשא ומתן לקראתו אמורים להיות גלויים ולהימסר לעיון הנאשמים. כמו כן, ממילא הסכם עד המדינה יכול התייחסות לכל העבירות בהן היה עד המדינה מעורב, ועל כן אין מקום להסתיר היום את הודעותיו של מלכה הנוגעות למעורבותו בעבירות שונות, מה גם שהדבר יכול לסייע בהגנת הנאשמים.
24. עו"ד גולן טען כי טרם הוצאה תעודת חיסיון, וכך גם לא קיים מונח של "חיסיון זמני", היינו הטלת חיסיון עד לחתימת הסכם עד המדינה.
- עמדת המאשימה
25. המאשימה הגישה לעיון בית המשפט את תשובתה בכתב שהגיעה ביום הדיון לידי עו"ד שפירא בתגובה זו.

26. בקשר להודעות שנגבו ממלכה לפני הגשת כתב האישום נטען, כי ההודעות הועברו לרשות הנאשמים, אך חלקן "הושחר", כך שלא ניתן לקרוא את הקטעים שהושחרו מאחר שהליך הוצאת תעודת החיסיון טרם הושלם. הנוסח הסופי יימסר לנאשמים לאחר הוצאת תעודת החיסיון. מסיבה זו לא ניתן למסור בשלב זה את ההקלטות של גביית אותן הודעות, אלא לאחר הוצאת תעודת החיסיון כאשר גם אז, ככל הנראה, יימחקו חלקים מההקלטה בהתאם לתעודת החיסיון.
27. באשר להודעות שנגבו ממלכה לאחר הגשת כתב האישום נטען, כי אלה נגבו במסגרת "בדיקת אפשרות לקיומו של משא ומתן לקראת חתימת הסכם עד מדינה", וכי בדיקה זו טרם הסתיימה ויתכן שעניין זה יכול להניב פעולות חקירה נוספות. על כן מסירת ההודעות בשלב זה עלול לסכל את החקירה העתידית. הוסיפה המאשימה והבהירה, כי בכוונתה לפעול להוצאת תעודת חיסיון "בד בבד עם השלמת החקירה, מיצויה וקבלת מלוא החומר הפוטנציאלי הטעון חיסיון".
28. לעניין הסכם עד המדינה הבהירה המאשימה, כי הסכם אחד עם אלון חסן נמסר לנאשמים וההסכם עם עדת המדינה יימסר.
29. המאשימה הדגישה, כי טרם הסתיים הליך הוצאת תעודת החיסיון ועם הוצאתה זו תימסר לידי הסנגורים.
30. המאשימה התייחסה בתגובתה באופן ספציפי להודעה של אדם בשם ניסים מרום (פרקליט מפרקליטות מחוז תל אביב) והבהירה כי החקירה בעניין זה טרם הסתיימה, וכי המאשימה פועלת להוצאת תעודת חיסיון גם בעניין זה.
31. לגבי מסמכים שנרשמו באופן ספציפי בבקשה הבהירה המאשימה, כי אלה יימסרו ובדין הובהר כי יתכן שלא נמסרו מחמת טעות כלשהי.
32. באשר לצווים הנוגעים להאזנות הסתר, הודיעה המאשימה כי אלה יימסרו לאחר השלמת הוצאת תעודת החיסיון.
33. במהלך הדיון הבהירה באת כוח המאשימה כי אין חולק שההודעות שמסר מלכה מהוות חומר חקירה והן רלבנטיות לעניינים נשוא כתב האישום, אולם בשלב זה בוצעו ההשחרות של חלקים מסוימים, כך גם לא נמסרות הודעות שנמסרו לאחר הגשת כתב האישום מאחר שתוגש תעודת חיסיון, ובשלב זה לא ניתן למסור הודעות אלה.
34. לעניין תמלול חומר החקירה המוקלט סברה המאשימה, כי יש לתמלל רק עניינים רלבנטיים, וכי המאשימה תחליט מהם אותם עניינים רלבנטיים שאותם יש לתמלל. המאשימה הדגישה, כי מדובר בהיקפים גדולים של חומר חקירה שהוקלט ואין טעם לתמלל את כולו.
35. בסוף דבריה הדגישה באת כוח המאשימה כי אין מצידה כל תכסיסנות באשר לאופן אי מסירת הודעות מלאות, או אי מסירת הודעות אחרות, וכי המשא ומתן לקראת חתימת עד מדינה החל רק לאחר הגשת כתב האישום.

דיון והכרעה

36. סעיף 74(א) לחוק קובע:

"הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או, בהסכמת התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום שבידי התובע ולהעתיקו".

סעיף 74(ב) לחוק קובע:

"נאשם רשאי לבקש מבית המשפט שאליו הוגש כתב האישום, להורות לתובע להתיר לו לעיין בחומר שהוא, לטענתו, חומר חקירה ולא הועמד לעיונו".

37. נקבע לא אחת, כי הוראת סעיף 74 לחוק מעגנת את זכותו של נאשם לעיין בחומר המצוי בידי גורמי החקירה והתביעה הנוגע לאישום. ביסוד סעיף זה עומד העיקרון שלפיו לנאשם זכות לנהל את הגנתו כשהוא מכיר את מלוא חומר החקירה הנוגע לעניינו. האמור בסעיף 74 מבטא את ערך גילוי האמת ואת השאיפה לצמצם את פערי הכוחות המובנים בין התביעה להגנה.

38. דומה, כי לאור תשובת המאשימה יריעת המחלוקת בין הצדדים הצטמצמה והתמקדה בשאלת הוצאת תעודת החיסיון, שהרי עיקר המחלוקת נסובה סביב הודעות שמסר מלכה לפני הגשת כתבה אישום ולאחריו. בשני נושאים אלה, אין טענה מצד המאשימה, ולפחות לא בשלב זה, כי חומר חקירה זה אינו רלבנטי להגנת הנאשמים. נהפוך הוא, ניתן להבין מעמדת המאשימה כי בשאלת הרלבנטיות של חומרי חקירה אלה, היא אינה חולקת על טענות הנאשמים, אלא שלשיטתה טרם הגיעה העת למסור לנאשמים חומרי חקירה אלה, שכן טרם הוצאה תעודת חיסיון אותה בכוונת המאשימה להגיש לבית המשפט, ורק לאחר הוצאתה יוחלט אילו חומרי חקירה למסור לנאשמים.

39. יוער, כי במסגרת התיק העיקרי נשוא כתב האישום פנתה המאשימה לבית המשפט והגישה "בקשה להארכת מועד להגשת תעודת חיסיון" בה נאמר כי כתב האישום הוגש וכן הוגשה בקשה למעצרו של מלכה ופירש עד לתום ההליכים. כמו כן נאמר, כי בשל העבודה שמלכה ופירש שניהם במעצר, ראתה המאשימה דחיפות בהגשת כתב האישום והבקשה למעצר עד תום ההליכים. לפיכך, התבקש בית המשפט להאריך את המועד להגשת תעודת החיסיון למשך 45 יום. בית המשפט הורה לנאשמים להגיב עד ליום 4.6.15.

40. עוד יש להדגיש ולהעיר, כי הבקשה הוגשה ביום 31.5.15, שעה שכתב האישום הוגש כאמור ביום 14.5.15.

41. לא ירדתי לסוף דעתה של המאשימה מדוע לא הוגשה הבקשה להארכת המועד להוצאת תעודת היסיון כבר ביום 14.5.15, יחד עם הגשת כתב האישום והבקשה למעצר עד תום ההליכים, והיה ראוי שהדבר ייעשה באותו היום.
42. כפי שנקבע לא אחת, למעשה חובה על המאשימה לדאוג להוצאת תעודת היסיון על חומרי חקירה עוד טרם הגשת כתב האישום, ולמצער בסמוך מייד לאחר הגשתו, כדברי בית המשפט העליון בבש"פ 6453/10 אליהו עמר נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופט ע' פוגלמן (פורסם ביום 12.9.10), בפסקה 7:
- "עניין לנו בסוגיה מורכבת. מן הצד האחד, עם הגשת כתב האישום בפשע או בעוון קמה לנאשם זכות 'לעין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום שבידי התובע ולהעתיקו' (סעיף 74(א) לחסד"פ). חובת הגילוי אמנם אינה תופשת לגבי 'חומר שאי-גילוי מותר או שגילוי אסור לפי כל דין', כמובנו בסעיף 78 לחסד"פ. ואולם, כפי שנקבע לא אחת בפסיקתנו, נוכח זכות העיון הרחבה העומדת לנאשם מעת שהוגש נגדו כתב אישום, מוטל על התביעה להצטייד בתעודת היסיון קודם שהיא מגישה את כתב האישום".
43. ובהמשך נאמר באותו עניין:
- "אכן, כדי שלנאשם תעמוד אפשרות אפקטיבית לנהל את הגנתו, לרבות בהליכים הנוגעים למעצרו המתקיימים בסמוך להגשת כתב האישום, על הפרקליטות לפרוש בפניו את מלוא התמונה הראייתית שבכוונתה לעשות בה שימוש ושאינה נתונה תחת היסיון. מצב שבו רק אחרי הגשת כתב האישום, ולעיתים אף בחלוף פרק זמן בלתי מבוטל, מועברת לנאשם תעודה המבדילה בין הטעון חיסוי והטעון גילוי, אינו מצב תקין, והוא עלול לפגוע ביכולתו של הנאשם להתגונן".
44. יחד עם זאת, היה בית המשפט העליון ער לקשיים המעשיים בהם נתקלת המאשימה באשר להוצאת תעודת היסיון, מה גם שכתב האישום מוגש בדחיפות עקב היות הנאשם במעצר, וכדבריו באותו עניין:
- "אין לבטל את טענת המדינה בדבר הקושי הניצב בפני הגורם המוסמך, הנדרש להפעיל שיקול דעתו ולקבוע איזה חומר טעון היסיון ואיזה לא, קודם שיוחלט מהם האישומים המיוחסים לחשוד פלוני. כיצד יוכל - בלא ידיעת האישומים המיוחסים - לבחון את שאלת החיוניות שלחומר פלוני להגנה, על מנת לערוך את האיזונים הנדרשים על פי דין? כדי שיהיה בידי הרשות המוסמכת (ובשלב מוקדם יותר התובע) לבחון ביישוב דעת וביסודיות איזה מן החומרים טעונים היסיון ולגבש על בסיס בחינה זו תעודה בהתאם, נדרש ראשית דבר כי יגובשו האישומים נגד הנאשם ויוגש נגדו כתב אישום. הדין החרות אינו מספק מענה לשאלות שאותן מציגה המדינה".

45. עוד סבר בית המשפט העליון, כי גם עצם הגשת כתב האישום אין בו כדי להבטיח או לאפשר הוצאת תעודת חיסיון באופן מיידי, בפרט כאשר מדובר בחומר חקירה רב היקף, וכך קבע:
- "גם הגשת כתב האישום אינה מבטיחה הוצאה מיידי של תעודת החיסיון. אכן, ברי כי תעודת חיסיון 'מצריכה עבודה ואינה יכולה להיעשות 'מהיום למחר' (בש"פ 6674/09 אבו צאלח נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 1.10.09)), כך בפרט נוכח היקפו של חומר הראיות במקרה נתון, כמו גם העומס המוטל על גורמי האכיפה. על המדינה מוטל אמנם לקיים את חובתה זו בתוך פרק זמן סביר, אך גם פרק זמן זה עשוי להימשך לעיתים זמן לא מבוטל. כפי שכבר צוין בעבר, נראה כי יש מקום להסדרה סטטוטורית מפורשת בחקיקה ראשית, כך שיינתן עיגון חקיקתי ברור להסדר שיענה על הקשיים המעשיים" (ההדגשה שלי - כ.מ.).
46. בהמשך התייחס בית המשפט העליון למצב זה למצב בו אנו נמצאים היום, היינו הוגש כתב אישום טרם הוצאה תעודת חיסיון, אך הוגשה בקשה למתן ארכה לכך, וכדבריו:
- "עולה מן המקובץ כי משלא כללה התביעה פרטי חקירה מסוימים בגדר החומר שהוגש לסנגוריה עם הגשת כתב האישום, היה עליה להוציא תעודת חיסיון לגבי חומר זה, או למצער להגיש בקשה להארכת מועד להוצאת תעודת החיסיון. ואולם, כפי שנקבע בעניין גיל, הימנעותה של המדינה מלהגיש בקשה כאמור, אינה פוגמת בהכרח בתוקפה של תעודת החיסיון לכשתוצא ואינה מחייבת אותה לאפשר לסנגוריה לעיין לאלתר בחומר הנוגע לאותה תעודה. על בית המשפט להפעיל שיקול דעתו, ולבחון האם הנזק מאי גילוי החומר להגנתו של הנאשם עולה על התועלת ממתן פרק זמן נוסף לתביעה להוצאת התעודה. במסגרת שיקול הדעת, יינתן משקל, בין היתר, לפרק הזמן שחלף מאז הגשת כתב האישום, להיקפו של חומר הראיות ומהותו, וכן לקושי האובייקטיבי שבו דובר, לגבש תעודת חיסיון בטרם או מייד לאחר הגשת כתב האישום. לצד זה תינתן הדעת, לזכותו של הנאשם, שטרם הורשע, לחירות, ככל שזה מוחזק במעצר, וכן לנסיבות הקונקרטיות הרלוונטיות למקרה. אין יסוד אפוא לקבוע שעצם הוצאת התעודה שלא במועד הגשת כתב האישום מחייבת בהכרח גילוי של החומר נושא הבקשה לחסיון לאלתר".
47. לפיכך, באשר להודעות מלכה שניתנו וחלקים מהם "הושחרו" ובאשר להודעותיו לאחר כתב האישום וכן הודעת ניסים מרום וצווי האזנות הסתר, בשלב זה מקובלת עלי עמדת המאשימה כי אין לחייבה למסור חומרי חקירה אלה לעיון הנאשמים, מאחר שהוגשה בקשה להארכת מועד להוצאת תעודת החיסיון, והרי שיש להמתין להחלטת המותב הדין בכך במסגרת התיק העיקרי.
48. אינני סבור כי העובדה שהבקשה להארכת מועד להוצאת תעודת חיסיון שהוגשה כשבועיים לאחר הגשת כתב האישום יש בה כדי להביא לשינוי כלשהו מהדברים שנאמרו וצוטטו לעיל מהחלטת בית המשפט העליון.
49. באשר לשאלות האחרות שעלו לפני:
- א. על המאשימה לתמלל את כל ההקלטות של ההודעות שנגבו והועברו לנאשמים ללא תמלול.
- ב. יש להעביר לידי הנאשמים את כל חומרי החקירה החסרים כפי שפורטו ספציפית בבקשתו של פישר, וכן את הפירוט בכתב שערכה החוקרת עדיקא לגבי הודעת עדת המדינה, כפי שפורט במזכר שצורף לבקשה מטעם פישר.
- ג. על המאשימה למסור הצהרה כדין כי רשימת חומרי החקירה שנמסרה היא הרשימה המלאה, בכפוף לאמור בהחלטה זו.
50. המזכירות תדאג לכך שכל הנאשמים ובאי כוחם יוכלו לעיין בבקשה זו, לרבות הבקשות המוגשות, פרוטוקול הדיון והחלטה זו.
- המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, ט"ו סיוון תשע"ה, 02 יוני 2015, בהעדר הצדדים.
- כרמי מוסק, שופט